

[Arbejdsministeren.]

gælde fra og med 1. april 1964. Jeg vil gerne føje til, at dette er helt i overensstemmelse med den sædvanlige praksis. Det er normalt, at man om foråret drøfter problemet om det følgende regnskabsårs kontingenter med de kasser, hvor ændringer af kontingenterne skulle være påkrævet. Det synes også klart, at der forestår en vis forhøjelse af kontingenterne for arbejdsmændenes vedkommende. Det må også være bekendt, at der gennem lang tid har været en drøftelse om disse spørgsmål mellem arbejdsløshedskasserne og arbejdsdirektoratet. Baggrunden for disse drøftelser er særlig det forhold, at arbejdsløsheds-kassens driftsregnskaber og budgetter udviser under-skud.

I denne forbindelse er det vel naturligt at erindre om, at kassens kontingenter ikke har været underkastet særlig store forandringer i de sidste 5 år, samtidig med at understøttelsessatserne i denne periode er steget med mere end 50 pct. Det er naturligvis beklageligt, at en forhøjelse af kontingenterne i Arbejdsmændenes og Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse nu synes nødvendig, navnlig i betragtning af at dette kontingent i sig selv er forholdsvis højt, omend ikke det højeste inden for kasserne.

Jeg kan gerne føje til, at jeg så sent som umiddelbart før mødet her i salen har fået en skriftlig henvendelse fra Arbejdsmændenes og Specialarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse om kontingentproblemet med ønske om at drøfte det med mig, og en sådan drøftelse har jeg givet tilsagn om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Grøndahl til landbrugsministeren:

„Det er kendt, at jordlovsudvalgets arbejdsområde i flere år har været stærkt faldende. Kan ministeren oplyse grunden til, at jordlovsudvalget trods det mindskede arbejdsområde stadig har brug for at beskæftige det store personale?“

Grøndahl: Statsadministrationens ekstraordinære stærke vækst i de senere tiår har foruroliget mange og burde have givet anledning til betænkeligheder både her i folke-

tinget og i de til enhver tid siddende regeringer og være resultatet i skarpe forholdsregler. Statens udgifter til lønninger og pensioner er nu steget til henimod 5 milliarder kr. og beslægtet snart halvdelen af det samlede statsbudget.

Da den bekendte administrationsekspert Parkinson i sin tid skulle anskueliggøre sin Parkinsons lov brugte han som model det britiske admiralitet, hvor personalet i administrationen stadig blev større, samtidig med at flåden blev mindre og mindre.

Den afgæede formand for jordlovsudvalget, hr. Nielsen-Man, kan formodentlig skrive en lige så interessant bog som hr. Parkinson om administrationens overhåndtagende vækst, denne administration med de mange generaler. Det er vel sandsynligt, at hr. Nielsen-Mans erindringer, som han bebuder vil udkomme, vil indeholde en hel del om dette vigtige og os alle gennem forøgede skatter berørende emne.

Hr. Nielsen-Man har flere gange udtalt sig til pressen; jeg anmoder den højtærede formand om tilladelse til et citat fra Jyllands-Posten af 2. februar 1964:

„I 20erne, da udstykningen var størst med omkring 500 udstykninger om året, havde jordlovsudvalget et personale på en snes mand.“ — Altså 20 ansatte —.

„I dag er der omkring 200 ansatte, til gengæld er der ikke ret mange udstykninger. I Nielsen-Mans egen tid fra 1947 til i dag er udvalgets administrationspersonale femdoblet i takt med stadig faldende antal udstykninger. Netop i 1947 fik udvalget en særlig administrationschef“.

Ja, det er jo kolde, hårde ord i februar, men der hersker vist ingen tvivl om, at de er rigtige. Det er historien fra Parkinsons engelske admiralitet om igen.

Der er fra mange sider udtrykt dyb bekymring og også skarp kritik af den rådende overadministration, halvdagsstillingerne, dobbeltlønningerne, overkvalificerede stillingsbesættelser m. m., og at vi befinder os i en autoritets- og disciplinkrise.

Som min egen opfattelse vil jeg fremføre, at for mig at se er der ingen tvivl om, at vi er dybt inde i det, man i gamle dage benævnte kancellistyre, men som man nu i vore dage må kalde tjenestemand- og